

DZIEŃ 5: Wieczerza Pańska tworzy społeczność i odnowienie

Blisko Jezusa

Czy pamiętasz, kiedy ostatni raz czuleś się całkowicie osamotniony i opuszczony? Może właśnie jedno z twoich marzeń legło w gruzach. Egzamin, który wydawał się prosty, okazał się kompletnym niepowodzeniem. Wydawało ci się, że jakoś dasz sobie radę, a teraz to! A może twoja najlepsza przyjaciółka zdecydowała, że nie chce mieć już z tobą nic wspólnego. I właśnie ona, ta której ufałaś najbardziej, zaczęła rozgłaszać o tobie plotki po portalach społecznościowych, nie tylko informując wszystkich, że oblałaś

egzamin, ale że w ogóle jesteś do niczego. Świetny przykład cyber-znęcania się, którego nie jesteś w stanie powstrzymać. Teraz wszyscy myślą, że jesteś absolutnie niekompetentna. Czy pamiętasz to uczucie? A może właśnie teraz się tak czujesz - oczerniana w oczach innych, skompromitowana i odrzucona? Uczucie bycia nic nie wartym jest naprawdę bolesne. Nagle zdajesz sobie sprawę z własnej samotności. Zupełnie sama. Jedyne, co pozostaje to pragnienie bycia kochanym i akceptowanym.

Podobnych uczuć doświadczał Luter jako mnich. Wydawało mu się, że Bóg wymaga zbyt wielkiej ceny za Swoją miłość, przecież przestrzeganie Bożych przykazań jest niewykonalne. Człowiek ciągle próbuje, a gdy upada, czuje potępienie i ciężar grzechu. W średniowiecznym kościele ludzie czuli potrzebę polegania na odpustach, za które byli gotowi zapłacić pokaźne sumy ze strachu przed śmiercią, Bogiem i opuszczeniem. Wieczerza Pańska była uroczystością kościelną, przeprowadzaną (jak wszystko inne) po łacinie. Zdanie: *Hoc est corpus meum*, czyli „to jest moje ciało”, przekształciło się w wielu językach w wyrażenie hokus pokus, które określa coś niezrozumiałego, tajemniczego, a nawet mylącego. Dopiero reformatorzy wprowadzili zmiany w rozumieniu Wieczerzy Pańskiej, jako uroczystości dostępnej dla wszystkich, zarówno duchownych jak i laikatu, ponieważ Jezus Chrystus zaprasza każdego człowieka, aby zasiadł z Nim do stołu. Ludność niemiecka, która została zaproszona przez Marcina Lutra do udziału

2. Po przeczytaniu tej czytanki, co myślisz o obrzędzie umywania nóg?
3. W oparciu o poniższe ostrzeżenie Pawła, jakie powinno być nastawienie podczas brania udziału w Wieczerzy Pańskiej?

*„Przeto, ktokolwiek by jadł chleb i pił z kielicha Pańskiego niegodnie, winien będzie ciała i krwi Pańskiej. Niechże więc człowiek samego siebie doświadcza i tak niech je z chleba tego i z kielicha tego pije. Albowiem kto je i pije niegodnie, nie rozróżniając ciała Pańskiego, sąd własny je i pije.”
(1 Kor 11,27-29)*

Pytania do osobistego rozważenia:

1. Wieczerza Pańska pomaga nam patrzeć wzwyż i wewnątrz. A jak jest u ciebie? Czy przyglądając się swojemu życiu od wieczerzy do wieczerzy, zauważasz wzrost, czy raczej zniechęcenie?

w Wieczerzy Pańskiej w swoim ojczystym języku, a ponadto do przyjmowania nie tylko chleba, ale również wina (do tej pory zarezerwowanego jedynie dla duchownych), w końcu odczuła pełnię Bożej akceptacji i społeczności z Nim.

Wieczerza Pańska w rozumieniu Marcina Lutra

Luter miał wielkie marzenie. Był podekscytowany dobrą nowiną Ewangelii i przekonany, że inni będą podzielali Jego entuzjazm, studiując Słowo Boże. Chciał dzielić się z innymi doświadczeniem usprawiedliwienia jedynie przez wiarę, które przeżył, gdy przebywał samotnie w swoim małym pokoju w Czarnym Klasztorze w Wittenberdze. Miał również nadzieję, że także Żydzi w końcu przyjmą Chrystusa jako Mesjasza.

Niestety, w rzeczywistości jego doświadczenie było zupełnie inne. Po założeniu kilku nowych kościołów protestanckich, polityka imperium zaczęła kształtować bieg wydarzeń. Cesarz i papież zamierzali pokazać młodemu heretykowi, gdzie jest jego miejsce. Jednakże książę Fryderyk Mądry otoczył go swoją ochroną. Ponieważ książę był jednym z trzech najważniejszych świeckich przedstawicieli Świętego Rzymskiego Imperium Narodu Niemieckiego, kościół w Rzymie i papież musieli się z nim liczyć na cesarskich zebraniach. Mimo wszystko, napięcia polityczne nadal istniały. Właśnie w tym okresie, branie udziału w Wieczerzy Pańskiej pod obiema

postaciami stało się jednym z najważniejszych symboli reformacji. Gdziekolwiek arystokracja, zwykli mieszkańcy i byli księża obchodzili wspólnie Wieczere Pańską, tam zawiązywały się nowe kościoły. Były to miejsca, w których odczuwalna była obecność Jezusa. Reformator Luter chciał być blisko Jezusa podczas Wieczery Pańskiej, a także potwierdzić, że droga reformacji, na którą wkroczył, była właściwa.

Dla Lutera bardzo ważnym aspektem było zmniejszenie liczby sakramentów w kościele protestanckim, w porównaniu do kościoła katolickiego. Głosił, że zachowywane powinny być jedynie te symboliczne obrzędy, których nauczał sam Chrystus, i które znajdują swoje potwierdzenie w Jego słowach w Piśmie Świętym.

Jak możemy żyć w bliskości z Jezusem?

„Jako adwentyści dnia siódmego wierzymy, że Wieczera Pańska jest pamiątką, a chleb i wino symbolami złamanego ciała i przelanej krwi Jezusa. Każdy członek kościoła powinien uczestniczyć w tej świętej uroczystości, ponieważ tam, przez Ducha Świętego, „Chrystus spotyka się ze swym ludem i dodaje mu otuchy przez Swą obecność. Nawet jeśli niegodne serca i ręce przeprowadzają ten obrządek, to sam Chrystus jest przy nim obecny, aby służyć swym dzieciom. Wszyscy, którzy przychodzą z wiarą w Niego, dostępują wielkiego błogosławieństwa.

dziękczynną za przypiętowanie wiecznego przymierza łaski. Otrzymywane błogosławieństwa są proporcjonalne do wiary uczestników.”

Nasze dziedzictwo: „Wieczera Pańska jest uczestnictwem w symbolach ciała i krwi Jezusa, co jest wyrazem wiary w Niego jako naszego Pana i Zbawiciela. Chrystus obecny jest w tym doświadczeniu wspólnoty po to, by spotkać się ze swoim ludem i wzmocnić go. Uczestnicząc w tym obrzędzie, radośnie zwiastujemy śmierć Pańską aż do Jego powtórnego przyjścia. Przygotowanie do wieczerzy obejmuje rachunek sumienia, skruchę i wyznanie grzechów. Mistrz ustanowił obrzęd umywania nóg jako znak ponownego oczyszczenia, wyraz chęci służenia sobie wzajemnie na wzór Chrystusowego uniznienia oraz zjednoczenia naszych serc w miłości. W nabożeństwie wieczerzy Pańskiej mogą uczestniczyć wszyscy wierzący chrześcijanie (1 Kor 10,16–17; 11,23–29; Mt 26,17–31; Ap 3,20; J 6,48–63; 13,1–17).¹⁸

Pytania do dyskusji:

(Dla prowadzących: Jeżeli jest zbyt wiele pytań, a za mało czasu, wybierzcie te pytania, które będą najbardziej pożyteczne dla waszej grupy.)

1. Czy uroczystość wieczerzy w twoim zborze jest inspirującym czasem, czy raczej martwym obrzędem?

---

¹⁸ General Conference of Seventh-day Adventists, *Seventh-day Adventist Church 28 Fundamental Beliefs (Abridged Version)* (Silver Spring, MD: General Conference of Seventh-day Adventists, 2013. Retrieved from <http://www.adventist.org/en/beliefs>.

Chrystus jest przy nim obecny, aby służyć swym dzieciom. Wszyscy, którzy przychodzą z wiarą w Niego, dostępują wielkiego błogosławieństwa. Natomiast ci, którzy zlekceważą czas boskiej łaski, odczują stratę. O nich można będzie powiedzieć: „Nie wszyscy jesteście czyści”.¹⁷

Najsilniej i najgłębiej możemy doświadczyć wspólnoty właśnie przy Stole Pańskim. Znajdujemy tutaj wspólny język, nikną podziały, które były między nami. Zdajemy sobie sprawę, że o ile w społeczeństwie jest wiele rzeczy, które nas dzieli, o tyle w Chrystusie jest wszystko, czego potrzeba, aby nas zjednoczyć. Dzieląc Swój kielich z uczniami, Jezus zawarł z nimi nowe przymierze. Powiedział: „Pijcie z niego wszyscy; Albowiem to jest krew moja nowego przymierza, która się za wielu wylewa na odpuszczenie grzechów” (Mat 26,27.28; por. Łuk 22,20). Tak jak stare przymierze było pieczętowane krwią zwierząt ofiarnych (Wyj 24,8), tak nowe przymierze zostało przypieczętowane krwią Chrystusa. Podczas tej uroczystości wierzący odnawiają przysięgę lojalności swojemu Panu, na nowo potwierdzając, że są częścią niesamowitej transakcji, w której w Jezusie, Bóg związał się z ludzkością. Bycie częścią tego przymierza jest niemałym powodem do radości. Tak więc Wieczerza Pańska jest zarówno pamiątką jak i uroczystością

---

¹⁷ E. G. White, *Życie Jezusa*, str. 474

Natomiast ci, którzy zlekceważą czas boskiej łaski, odczują stratę. O nich można będzie powiedzieć: „Nie wszyscy jesteście czyści”.¹³

Podczas Wieczerzy Pańskiej w szczególny sposób doświadczamy naszego Zbawiciela Jezusa Chrystusa. Podczas tej szczególnej uroczystości, sam Jezus wypowiedział słowa, które zapisane są w Ewangelii Łukasza 22,19-20: „To czyńcie na pamiątkę moją”. Nie jest to kwestia dyskusyjna. To jest bardzo wyraźne polecenie Jezusa, po którym następuje podzielenie chleba i wina, tak jak Jezus nakazał. Gdy czujemy w naszych ustach chleb i wino, doświadczamy bliskości z Jezusem, której ciężko doświadczyć w innych okolicznościach. Można by powiedzieć, że podczas Wieczerzy Pańskiej doświadczamy Jezusa wszystkimi pięcioma zmysłami.

„Wieczerza Pańska ma być radosnym, a nie smutnym czasem. Poprzedzający ją obrządek umywania nóg jest okazją do badania własnego wnętrza, wyznawania grzechów, pogodzenia się i przebaczenia. Otrzymując zapewnienie oczyszczenia krwią Zbawiciela, wierzący są gotowi do wejścia w szczególną bliskość ze swoim Panem. Przychodzą do Jego stołu z radością, stając w zbawczym świetle (a nie w cieniu) krzyża, gotowi świętować zwycięskie odkupienie w Chrystusie.”¹⁴

---

¹³ Ellen G. White, *Życie Jezusa*, str. 474

¹⁴ Seventh-day Adventists believe: A Biblical exposition of fundamental doctrines. (2005). Silver Spring, MD: Ministerial Association, General Conference of Seventh-day Adventists, 229.

Znaczenie Wieczery Pańskiej

Wieczera Pańska zastępuje święto Paschy z ery starego przymierza. Święto Paschy zostało wypełnione przez Chrystusa, który jako Baranek Paschalny oddał Swoje życie. Przed Swoją śmiercią Chrystus osobiście zastąpił tą uroczystość wspaniałym świętem dla duchowego Izraela nowego przymierza. Z uwagi na to, wiele symboli Wieczery Pańskiej sięga swoimi korzeniami do święta Paschy.

Nasze dziedzictwo

Nie pozwól sobie, aby kiedykolwiek ominęła cię okazja na wzięcie udziału w Wieczery Pańskiej. Jest to czas, w którym możesz doświadczyć łaski Bożej. Jesteśmy zbawieni z łaski przez wiarę. Właśnie dlatego mamy to czynić na pamiątkę Jezusa. Każdy, kto wierzy w Jezusa, jest zaproszony, aby uczestniczyć w tej uroczystości. W książce *Seventh-day Adventists Believe*, strona 231, czytamy:

„W świecie pełnym konfliktów i podziałów, nasz wspólny udział w tych uroczystościach przyczynia się do jedności i stabilności kościoła, obrazując prawdziwą wspólnotę z Chrystusem i sobą nawzajem. Podkreślając tę łączność duchową, Paweł powiedział: „Kielich błogosławieństwa, który błogosławimy, czyż nie jest

*społecznością krwi Chrystusowej? Chleb, który łamiemy, czyż nie jest społecznością ciała Chrystusowego?”*¹⁵

„Ponieważ jest jeden chleb, my, ilu nas jest, stanowimy jedno ciało, wszyscy bowiem jesteśmy uczestnikami jednego chleba.”
(1 Kor 10, 16 - 17)

*„Jest to nawiązanie do faktu, że chleb podczas Wieczery jest łamany na wiele kawałków spożywanych przez wierzących, i tak jak wszystkie kawałki pochodzą z jednego chleba, tak wszyscy wierzący, którzy biorą udział w tej uroczystości są zjednoczeni w Tym, którego złamane ciało jest symbolizowane przez łamany chleb. Biorąc wspólnie udział w tym obrzędzie, chrześcijanie otwarcie deklarują, że są zjednoczeni i należą do jednej wielkiej rodziny, której głową jest Chrystus.”*¹⁶

„Każdy członek kościoła powinien uczestniczyć w tej świętej uroczystości, ponieważ tam, przez Ducha Świętego „Chrystus spotyka się ze swym ludem i dodaje mu otuchy przez Swą obecność. Nawet jeśli niegodne serca i ręce przeprowadzają ten obrządek, to sam

---

¹⁵ Seventh-day Adventists believe: A Biblical exposition of fundamental doctrines. (2005). Silver Spring, MD: Ministerial Association, General Conference of Seventh-day Adventists, 231.

¹⁶ SDA Bible Commentary, rev. ed., vol. 6, p. 746.